

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

10. De annis sabbaticis in scriptura expreßis. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

vnitatem adijcio, vt extabella præcedenti Sabbaticos legales inceptos deprehendam, v.g. pro anno primo mundi, vel in terram ingressus, quæro secundum pro 99. quæro 100. pro 100. inuestigo 101. vt habeam annos Semitæ legales in unte: vt autem eliciam completos, ad numeros in præcedenti tabula repositos nec addo, nec inde quicquam tollo.

QVÆSTIO III.

De annis Sabbaticis in scriptura expressis.

1. PRIMUS Scripturæ locus, qui pro Sabbaticis adduci solet est 4. Reg. 19. v. 29. vbi Isaias Regem Ezechiam his verbis alloquitur: comede hoc anno, quærens, in secundo autem anno, quæ sponte nascuntur: porro in tertio anno, seminate & mense. Eadem reperuntur Isaiæ 7. v. 30. Vnde Scaliger colligit annum 1. Ezechia fuisse Sabbaticum: cui assentitur in primis Sethus Caluissius Scaligeri discipulus, vel vt à Pavvel nominatur, Amanuensis, quicquid aliqui dicat, qui forte tertiam editionem Caluissij non viderunt. Sed reclamatur Petauius lib. 9. cap. 25. cum ijs, qui vno anno vastatam putant Iudæam ab Assyrijs, anno secundo boues & aratoria instrumenta defuisse, ac proinde ante annum tertium nec messem nec messem fuisse. Aliqui vt Theodorus censent, duobus annis terram Iuda prædæ Assyriorum expositam fuisse, ideoque (nulla anni sabbatici mentione facta) anno demum tertio feri potuisse. Agi hic de anno sabbatico diserte negant Sanctius & alij nonnulli. Ea verba ad sabbaticum trahit Paludanus tract. 3. Chron. cap. 7. §. 8. sed anno 17. Ezechia adaptat, annos sabbaticos ab ingressu in terram deducit, ita vt quinquagesimus fuerit iubilæus, & sequens primus in Semita.

2. Secundus locus est Ieremiæ 28. v. 1. Factum est in anno illo in principio regni iuda, in anno quarto in mense quinto, &c. Vbi significari videtur initium regni Sedecia: incidisse in annum 4. annalis hebdomadæ: Ita hunc locum interpretatur Cornelius, Varablus, Scaliger: id autem negant Petauius & Paludanus, qui principium regni Sedecia: in annum 2. Semitæ rejiciunt. Alij vt Christophorus a Castro & Caspar Sanctius hæc verba: factum est in anno illo, in principio Sedecia: regni Iuda, capiti præcedenti adnectunt, illa vero: in anno quarto, referunt ad initium cap. sequentis, à quibus verbis caput 28. auspiciantur septuaginta, S. Hieronymus, Theodorus, Rabanus, S. Thomas, quod probabile asserit Petauius. At verò Eyranus & Maldonatus aiunt annum 4. cuius hic fit mentio, esse 4. regni Sedecia:, dici tamen principium, quia non erat media pars annorum quibus ille regnavit.

3. Tertius locus est Ieremiæ 34. v. 8. vnde Scaliger infert annum vndecimum Sedecia: fuisse sabbaticum: Petauius & Paludanus decimum. Nabuchodon-

Dd. 3

601

P. Philippi

Chronologia Testamenti

A. IV

17

